

MESAJUL DE CRĂCIUN AL PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL al III- lea – 2019

„Cerul și pământul astăzi s-au împreunat

Născându-Se Hristos.

Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit

Și omul la ceruri s-a suit.

Astăzi este văzut cu trup pentru om

Cel din fire nevăzut”.

(Stihira idiomela 2 – de la Litie)

Astăzi Biserica din toată lumea sărbătorește Mitropolia Sărbătorilor, sărbătoarea Nașterii în trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos din Fecioara, în plinătatea bucuriei, strălucirii, aducerii de mulțumire și a doxologiei.

La această sărbătoare, Biserica dă mulțumiri lui Dumnezeu deoarece fiind credincioasă, El a împlinit promisiunile pe care le-a făcut omului prin prooroci: „Izbăvire a trimis poporului Său” (Psalm 110:9). Fiind milostiv și iubitor de oameni, „trecând cu vederea veacurile neștiinței” (Fapte 17:30) și vremea apostaziei oamenilor, „S-a făcut călător pe pământul celor care au rătăcit de la harul Său”. Dumnezeu l-a căutat pe omul rătăcitor, pe omul care a fugit de împărtășirea Sa, după spusele Sf. Chiril al Alexandriei (P.G. 75 908 C), l-

a găsit ca pe o oaie pierdută, pe care a îndreptat-o, a înnoit-o, căreia i-a dat viață, „i-a transformat alcătuirea” și l-a readus în fosta comuniune cu El în Rai, de la momentul facerii.

Dumnezeu Tatăl a făcut acest lucru vizibil prin unicul Său Fiu Născut: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Gal. 4:4-5). „Cuvântul s-a făcut trup” (Ioan 1:14) – aceasta i-a plăcut Tatălui. După cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, „Dumnezeu Cuvântul, care a fost dintru început în sânul Tatălui, a suferit de bună voie chenoza pentru noi și S-a întrupat, făcându-Se om, S-a smerit pentru binele nostru și S-a făcut fiu al omului, pentru ca noi să fim bogați în Dumnezeu Tatăl prin El, a primit trup de la Duhul Sfânt și de la Fecioara Maria, nu un trup fără suflet, ci un trup cu suflet logic (La întrupare, PG 77, 989D & 1092C), pentru a-l face pe om „părtaș dumnezeieștii firi” (2 Petru 1:4). Ceea ce a primit prin Întrupare, și anume întreaga umanitate, Domnul a sfințit cu viața Lui, iar prin Cruce, Înviere și Înălțarea Sa El a ridicat-o la cer și a pus-o de-a dreapta lui Dumnezeu. Câtă iubire de oameni! Ce favoare! Ce dar! Dumnezeu a coborât pe pământ prin Hristos și l-a ridicat pe om la cer.

Această taină de dincolo de fire și de cuvânt a avut loc într-un timp și un loc specific, în timpul domniei lui Cezar Octavius □□Augustus, în Betleemul Iudeii, într-o smerită peșteră de acolo, cu conlucrarea și mărturia elementelor naturii și a cetelor celor fără de trup. După cuvântul Sfântului Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, teologul ipostazei unice a lui Hristos, Dumnezeul nostru, în două firi, voințe și acțiuni, aceștia au fost „mânați de stele, de venirea Magilor, de învățătura cerească a păstorilor, de aducerea de daruri și de închinare” (Scrisoarea sinodică PG87, 3176D). Înțelepții Regi ai Persiei, îndrumați de o stea și de păstorii care privegheau, întâmpinați de Îngeri cu „Slavă

întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2:14), s-au întâlnit și au căzut cu uimire cu fata la pământ, și s-au închinat, „pentru că L-au văzut pe Cel fără Început, culcat ca un prunc în peșteră”.

Tocmai acest început al tainelor lui Hristos a fost primit de la martori care au văzut și au auzit și s-a păstrat intact de-a lungul veacurilor de către Biserică. Prin această taină, Biserica educă, formează, dă pace, dă viață și își sfințește membrii. Această taină este vestită celor de aproape și de departe, până la capetele lumii. Din acest motiv, Biserica își exercită misiunea de a face pace în toată lumea „slujirea împăcării” care ne-a fost dată de Dumnezeu (2 Cor. 5:18), „împăcând lumea cu Sine Însuși” (2 Cor. 5:19) prin întruparea Fiului Său.

Această taină transcendentă și mântuitoare este propovăduită de Biserica din Ierusalim, prima Biserică a Creștinismului, la locul unde s-a întâmplat, la Peștera primitoare de Dumnezeu și la Bazilica de deasupra ei, care a fost construită de împărații bizantini Constantin și Iustina, binecuvântând turma sa în Țara Sfântă și în toate locurile din întreaga lume, primind cu bucurie toți pelerinii cuvioși care cinstesc Sfântul Betleem și se închină la ieslea „unde S-a adăpostit Cel de Necuprins” și se roagă pentru prosperitate, pace și buna stare a întregii lumi.

În Orașul Sfânt al Betleemului, la Nașterea Domnului, 2019.

Rugător râvnitor pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL al III-lea

Patriarhul Ierusalimului